

For det fjerde: regeringens handlemåde er præget af en uhyre mangel på ansvar på grund af de kræfter, man risikerer at slippe løs gennem sin provokerende holdning over for lønmodtagernes organisationer.“

Glistrup (FP) var kritisk over for dele af helhedsplanen, bl. a. over for forslag til lov om godtgørelse for dyrtiden og forslag til lov om avancestop og prisdæmpende aftaler. Han var dog villig til at forhandle om dele af planen, men fremdrog herunder nogle områder, som han mente måtte medindgå i de kommende udvalgsdrøftelser, herunder løntilskud til beskæftigelse af arbejdsløse, forhøjelse af den skattefri bundgrænse fra 9.000 kr. til 19.000 kr. og nedskæring af de offentlige udgifter og lønbudgetter. Han udtalte bl. a. følgende:

„Fremskridtspartiets løsningsbidrag kender man igennem vore mange lovforslag om simpelt hen at fjerne ondet ved dets rod. Kun ved at fjerne de svulmende offentlige udgifter og afvikle indkomstskatten i takt hermed, fjerne dem fra bunden af, kan vi varigt sikre os det valutagrundlag, det inflationsbekæmpende grundlag, som er den eneste sikre langsigtede vej til at undgå, at vi får en langtidsarbejdsløshed her i Danmark.“

Christophersen (V) kunne tilslutte sig regeringens udspil, som han fandt præget af balance, således at alle befolkningsgrupper undtagen de svageste (folke- og invalidepensionister o. lign.) kom til at bære deres part af byrden. Herudover efterlyste han anvendelige alternativer til regeringens plan.

Hilmar Baunsgaard (RV) erklærede, at der i det økonomiske hovedsigte var betydelig overensstemmelse imellem regeringen og det radikale venstre, men han satte dog spørgsmålstegn ved en del af regeringens foreslåede foranstaltninger. Dette gjaldt især forslaget om godtgørelse for dyrtiden og forslaget om forlængelse af de kollektive overenskomster og aftaler. Her som på andre områder rettede han dog især kritikken mod den valgte fremgangsmåde, der fik planen til at minde om et valgoplæg.

Schlüter (KF) erklærede, at hans parti ønskede at hjælpe regeringen med dens helhedsløsning, idet man havde de samme mål, en pause for indkomststigningen i 1975 og en bremse på prisstigningerne, men han advarede tillige stærkt imod et valg og en forsinkende valgkamp. Han advarede derfor også regeringen imod at stille et ultimatum. I stedet for en godtgørelse på 100 kr. om måneden for dyrtiden foreslog han, at der ikke gennemførtes generelle lønstigninger, og at man i 1975 suspenderede 5 dyrtidsportioner og til gengæld gennemførte en momsned sættelse.

Erhard Jakobsen (CD) kunne sige ja til langt den største part af regeringens plan, men han ville ikke betegne indkomstpolitik som centrum-demokraternes livret. Han fandt det dog rimeligt, om lønmodtagere ansat hos det offentlige afstod fra lønforbedringer i det kommende år på grund af den sikkerhed, som disse nyder i deres ansæt-